

РЕШЕНИЕ

№ 5991

гр. София, 22.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2952** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба с вх. № 10420 от 25.03.2021 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 1354 – 89#2 от 22.03.2021 г. по описа на Главна дирекция „Фискален контрол”, отдел „Оперативни дейности” – С. при Национална агенция за приходите, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], пазар С., павилион № 6, представлявано от А. Д. А. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗНПАМ) № ФК – С952 - 0452811 от 18.02.2021 г., издадена от Л. П. Х., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности” С., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

С жалбата се моли съда да отмени оспорената заповед, тъй като е незаконосъобразна и алтернативно се прави искане за намаляване срока на ПАМ от 14 дни. Излагат се аргументи, че ЗНПАМ не отговаря на характера и степента на нарушението. Сочи се, че касова бележка за 2,50 лв. не е издадена поради приемане и преброяване в същото време на доставена стока, а констатираната отрицателна разлика в касовата наличност в размер на 167,50 лв. е в резултат на заплатена стока. Инвокират се съображения, органът по приходите не отчел обстоятелството, че това е първо нарушение на дружеството и е извършено невиновно, тъй като продавач – консултанта е на 85 годишна възраст. Излагат се подробни доводи по съществуването на спора. В хода на

съдебното производство жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности” С., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП, редовно призован не се явява, представлява се от юрк. Б., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.02.2021 г. в 14,40 ч. е извършвана проверка в търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – магазин за хранителни стоки, находящ се на адрес [населено място], пазар „С.”, павилион № 6, стопанисван от [фирма]. При проверката е установено, че извършена контролна покупка на 2 броя вафли и един брой хляб на обща стойност 2, 50 лв., заплатени в брой от служители на НАП и е прието плащане за сметка на жалбоподателя, за което не е издадена фискална касова бележка от монтирано в обекта фискално устройство, нито бележка от кочан. След легитимиране на органите на НАП от фискалното устройство е отпечатан КЛЕН за дата 13.02.2021 г. до момента на проверката, от който е установено, че продажбата не е отразена като регистрирана и отчетена чрез издаване на фискална касова бележка. При проверката е установена отрицателна разлика в касовата наличност в размер на 167, 94 лв.

Тази фактическа обстановка е описана в Протокол за извършена проверка (П.) серия АА № 0452811 от 13.02.2021 г. Посочено е, че горното изпълнява състава на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти (Наредба № Н – 18). Покупката е била извършена преди легитимацията на проверяващите, заплатена в брой и лева, за която не е бил издаден фискален бон на стойност 2,50 лв. Сумата е приета от П. Б. К.. След легитимация на проверяващите от ФУ са отпечатани Дневен финансов отчет и КЛЕН, от които е установено, че реализираният до момента оборот е 10,27 лв., сумата от 2,50 лв. не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка. Изготвен е опис на парите в касата от, съгласно който фактическата наличност е в размер на 178,21 лв.

Тази фактическа обстановка е описана в Протокол за извършена проверка (П.) серия АА № 0452811 от 13.02.2021 г. Посочено е, че горното изпълнява състава на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, издадена от министъра на финансите (Наредбата) във връзка с чл. 118, ал.1 и ал. 4 от ЗДДС, което е основание за прилагането на ПАМ по смисъла на чл. 186, ал.1, т. 1, б. „а” от ЗДДС за прилагането на ПАМ и на основание чл. 186, ал.3 от ЗДДС.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК от надлежна страна, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По въпроса за валидността на оспорената заповед, съдът намира, че заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № ЗЦУ – 1148 от 25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП и заповед № 3766 от 25.09.2019 г. на изпълнителния директор.

По силата на чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

Съгласно АПК, когато административния орган действа при условията на обвързана компетентност, съдът проверява само законосъобразността на издадения административен акт. Съдът констатира, че при издаването на атакуваната заповед не са нарушени законовите разпоредби уреждащи налагането на ПАМ.

От представените по делото доказателства по безспорен начин се установява, че по време на извършената проверката е установена разлика в касовата наличност на жалбоподателя – налични на каса 178,21 лв., а реализирания оборот, съгласно Дневен финансов отчет – 10,27 лв., т.е. разлика от 167,94 лв.

С оглед констатираната разлика правилно административния орган е приел, че в случая не е изпълнено изискването на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС - всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Това изискване е доразвито в чл. 25, а.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г., която казва, че независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата: 1. по чл. 3, ал. 1 – за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1. А в случаите на разлики в касовата и фискалната наличности се прилага чл. 33, ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г., според която извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми.

При тази законова регламентация ответникът е приел, че жалбоподателят като е бил длъжен и не е изпълнил задължението си при направено плащане в брой да издаде фискална касова бележка за извършената продажба на стоки при получаване на плащането.

При това положение на административния орган не му е останало нищо друго освен да приложи закона, където в чл. 186, ал.1, т.1, б. "а" от ЗДДС е записано, че ПАМ запечатване на обект за срок до 14 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Редакцията на закона е такава, че налагането на ПАМ при констатирано такова нарушение е задължително и не е поставено на преценката на административния орган.

В настоящия случай, в оспорената Заповед № ФК – С952 - 0452811 от 18.02.2021 г., е налице описание на фактическите основания, обуславящи издаването ѝ, доколкото се

касае за едно констатирано бездействие - издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Налице са и конкретни мотиви, изложени от административния орган, доколкото същият от една страна препраща в оспорената заповед към съставения в деня на проверката Протокол серия АА № 0452811 от 13.02.2021 г., от който се установява, че на посочения ден е установена разлика във въведените и наличните суми.

Отразени в заповедта са и правните основания за постановяване на спорната ПАМ - чл. 186, ал.1, т.1., б. „а“ ЗДДС. При сравнението им с констатираните от административния орган факти и обосноваването въз основа на тях правни изводи, съдът констатира пълно съответствие помежду им.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал.1, т.1 и по - конкретно на нейната б.„а“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции се прилага за лице (търговец), което не спазва реда или начина издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Този ред е уреден в разпоредбите на НАРЕДБА № Н - 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, вкл. и в цитирания от органа чл. 33, ал.1 от Наредбата.

Настоящият съдебен състав приема, че са налице както правните, така и фактическите основания, посочени от органа при издаване на спорната заповед. Възприемайки извършеното нарушение на цитираната разпоредба от Наредбата, като източник на правомощието си по чл. 186, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, ответникът в условията на обвързана компетентност е издал оспорения административен акт, чието съдържание е запечатването на търговския обект, в който е осъществено противоправното поведение.

В разпоредбата на чл. 186, ал.1 от ЗДДС е предвидена възможност, принудителната административна мярка „запечатване на обект“ да се прилага за срок до един месец. След като законодателят е предвидил срок до един месец за налагане на тази мярка, то административният орган се явява задължен да обоснове размера, посочен от него. Съдът констатира, че административният орган - началник отдел „Оперативни дейности“, главна дирекция „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП е изложил общи мотиви по отношение на продължителността на срока на наложената ПАМ. С оспорената заповед е постановено да се приложи ПАМ - запечатване на обект за срок от 14 дни, което е обосновано с вида на нарушението.

Така определеният размер е правилен. Той съответства на съдържащата се в чл. 22 от ЗАНН позитивна правна уредба на ПАМ. Съгласно същата, принудителните административни мерки могат да притежават една или повече от следните функции: превантивна, преустановителна и възстановителна. Съдържанието на конкретната ПАМ и предпоставките за налагането ѝ я определят като превантивна и преустановителна.

Влияние върху продължителността на ПАМ в този случай оказва целта по реализирането не само на преустановителната, но и на превантивната функция. Още повече, че в случая е възможно АНО да не е санкционирал жалбоподателя именно защото е сметнал, че прилагането на ПАМ би било достатъчно за постигане на превантивната и предупредителна функции по отношение на търговеца. Продължително упражняваната търговска дейност обосновава притежанието на високи професионални познания по отношение на фискалното законодателство и

разколебава всяко предположение за случайния характер на допуснатото нарушение. В тази връзка възраженията на жалбоподателя са неоснователни, тъй като всяко укриване на публични задължения, без значение на техния размер, води до негативно засягане на държавния бюджет. Не на последно място е необходимо да се посочи, че съгласно протокола за извършената проверка, установената касова наличност е с 167,94 лв. по голяма от фактурираната такава.

С оглед на всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК – С316 – 0452811 от 18.02.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и на материалния закон, които да водят до нейната незаконосъобразност.

По изложените съображения, жалбата на [фирма] е неоснователна и като такава следва да бъде да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, следва да се уважи искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед правната сложност на спора, на основание чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, жалбоподателят следва да заплати на Националната агенция за приходите (в чиято структура е органа - ответник) разноски в размер на 100 (сто) лева.

Водим от горното, Административният съд – С. град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Заповед № ФК – С316 - 0452811 от 18.02.2021 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от Л. П. Х., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности” С., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд - в 14 -дневен срок, от съобщаването му.

СЪДИЯ: